Cum să-ţi mărturiseşti credinţa

Cum să-ţi mărturiseşti credinţa

Doresc sa va spun pe scurt despre trecutul meu, pentru ca nu dintotdeauna m-am închinat Domnului Isus Hristos. În 1980 eram proprietarul uneia dintre cele mai mari case de prostitutie din SUA. Eram implicat în stoarcerea de taxe de protectie, pariuri si în jocuri de noroc si eram director la o societate internationala cu capital de multe milioane de dolari. Aveam tot ceea ce lumea spune ca este bine sa ai, dar lumea m-a înselat. Privind înapoi, ma gandesc la toti cei care au venit la mine pentru a mi-L marturisi pe Domnul Isus si-mi amintesc cum îi respingeam si îi persecutam pe toti. Stiu ca purtarea mea îi facea pe foarte multi sa plece descurajati, cu sentimen¬tul ca au esuat. Dar n-au esuat si nimeni dintre cei care citesc aceste randuri nu esueaza daca asculta de Domnul Hristos. Îmi amintesc de cuvintele fiecaruia dintre cei care au venit si mi-au vorbit despre Domnul Isus Hristos.

Pe 4 martie 1981, Dumnezeu a schimbat lucrurile în bine si eu L-am întalnit si L-am cunoscut pe Domnul Isus ca pe Mantuitorul meu. Si acum doresc sa-i încurajez pe toti cei care au de-a face cu oameni dificili si care considera ca nu reusesc nimic. Daca Dumnezeu a putut schimba un om ca mine, cu siguranta ca îi poate schimba si pe ei. Problema este sa nu fim noi o bariera în calea Domnului cand nu ne marturisim credinta si cand ne simtim falimentari.

Succesul consta în a ne marturisi credinta si în a trai viata pentru Domnul Isus! Trebuie sa facem ceva mai mult decat sa oferim mici firimituri din adevarul Scripturii. Nu trebuie sa ne marginim numai sa-i spunem cuiva „Îl iubesc pe Domnul Isus“ sau „ma rog pentru tine“ sau „ma duc la biserica“. Este ca si cand i-ai pune unui om flamand o multime de sandwisuri microscopice pe masa si oricat ar zabovi la masa cu aperitive, tot nu-si potoleste foamea. Celor pe care-i întalnim le datoram ceva mai mult decat mici bucatele. Ei au nevoie sa auda si sa cunoasca ce este Evanghelia Domnului Isus, pentru ca sa o poata primi. De aceea doresc sa va încurajez, aratand ca nu puteti esua, ci ca aveti înainte o cale de a le prezenta oamenilor Evanghelia Domnului Isus.

Care credeti ca este mandatul biblic al responsabilitatii evanghelistilor? Sa faca ucenici? Nu! Sa predice Evanghelia? Nu! Sa marturiseasca ce a facut Dumnezeu în viata lor? Nu! Ci ceea ce gasim în Efeseni 4.12: „pastori si învatatori pentru desavarsirea sfintilor“.

Am privilegiul de a va încuraja prin Cuvantul lui Dumnezeu la aceasta. Dumnezeu a dat si darul de a evangheliza; iar noua ne vine foarte usor sa spunem: este raspunderea lor, nu a mea. Dar marea misiune este raspunderea noastra si sa vedem cum o îndeplinim.

Cati dintre voi nu ati dorit sa marturisiti credinta, dar v-ati temut? Si eu m-am temut si orice om se teme. Toti suntem pacatosi mantuiti prin har. Dar acum este un moment important. Spuneti-mi, de ce v-ati temut? Cumva marcati de sentimentul ca sunteti nepotriviti si din teama de a nu fi respinsi?

Personal nu cunosc o emotie mai negativa decat aceea cand sunt respins. Succesul însa nu înseamna a aduce pe cineva la Domnul Hristos, ci înseamna a-ti manifesta viata crestina vestind Evanghelia, avand încredere ca Dumnezeu face sa rodeasca. Noi ne-am încurcat foarte mult cu expresia „sa-L castig pe cineva pentru Domnul Hristos“. Aceasta expresie încurca mult, din vreme ce întelegem ca noi trebuie sa facem aceasta. Daca am întelege acum ca succesul înseamna sa traim viata de credinta pentru Domnul Hristos si nu sa aducem pe cineva la El, atunci am putea întelege ca nu pe noi ne respinge, ci pe El si Cuvantul lui Dumnezeu. Daca credem aceasta, atunci întelegem ca nu putem esua. Gandeste-te ca acesta este un domeniu al vietii crestine în care nu poti face nimic. Daca spui ceva, chiar un lucru neplacut, sacaitor, Tatal poate folosi acel lucru, dar nu poate folosi tacerea. Cunosc mai multe moduri ciudate în care oamenii si-au marturisit credinta.

(Odata, un grup de tineri au luat un cosciug. Si unul din acei tineri s-a asezat în cosciug. Au purtat cosciugul pe o strada principala cu muzica specifica. Aceasta a facut sa se stranga o mare multime. Deodata, pretinsul mort s-a ridicat si a coborat din cosciug si a strigat: Ascultati! De ce nu mi-ati spus ca trebuie sa fiu nascut din nou pentru a intra în împaratia cerurilor? Acum, eu sunt în drum spre iad din cauza voastra! Apoi toti tinerii care au purtat cosciugul au început sa evanghelizeze).

Sunt multe moduri de a evangheliza si nu trebuie neaparat sa te asezi în cosciug. Fiecare dintre voi este „atat de“ unic, încat poate face lucrarea într-o multime de moduri fara a gresi. Daca se împotrivesc, Îl resping pe Domnul Isus si Cuvantul lui Dumnezeu, nu pe mine, nici pe tine.

Înca o problema delicata: Unde si cand sa-i abordam? Iata un fapt demn de retinut: din o suta de oameni întorsi la Dumnezeu, numai 15 s-au convertit în urma unui „eveniment“; ceilalti s-au convertit prin auzirea Evangheliei. În medie, unui necredincios îi trebuie sa auda Evanghelia de 7,6 ori înainte de a se întoarce la Dumnezeu. Poti sti daca cel de langa tine a auzit deja evanghelia de 7 ori si cu tine ar depasi 7,6 împreuna?! Nu trebuie decat sa spui ceva si Dumnezeu va face restul. Alte probleme: „Daca ma va întreba ceva la care nu voi sti sa raspund?“ Va spun ca problema voastra este ca stiti prea multe, ca trebuie sa va debarasati de volumul mare de informatie. Puteti marturisi Evanghelia în nu mai mult de treizeci de secunde. „Deseori ma tem sa nu-l jignesc pe celalalt“ va spune poate cineva. Aceasta este dinamica pacatului, sa taci. Evanghelia poate jigni, dar tu nu, ci sa fii iubitor si plin de tact cand marturisesti credinta. Deci, cum sa initiem o conversatie fara a-l ataca personal pe cel abordat, dar lucrurile sa fie sub controlul Duhului Sfant? Cu multi dintre noi se întampla ca vorbim despre credinta noastra si întampinam un sistem defensiv. Fiecare dintre noi are cate o parere despre orice lucru, fie ca avem cunostinte, fie ca nu. Dincolo de aceasta este un principiu: iubirea asculta. Daca ma asculti, ma iubesti. Scopul meu este nu numai sa capat informatii, ci sa vad daca exista ceva dureros, ceva din care sa descopar ceea ce Dumnezeu doreste sa-mi spuna cu privire la viata acelei persoane. Asa ca acele întrebari nu sunt numai ceva mecanic. Daca întrebi pe cineva: „Crezi în Dumnezeu?, probabil ca va va raspunde: „Nu-i treaba ta“. Nu atacati, pentru ca, atacand, va lansati pe o cale alunecoasa. „Cine este Isus pentru tine?“ „Singurul Fiu nascut din Dumnezeu“ sau „Omul care a murit pe cruce“. Toate sunt adevaruri biblice, dar sunt impersonale. Este la fel de impersonal asa cum fiecare cunoaste numele presedintelui sau si nu cred ca vreunul dintre voi l-a întalnit vreodata. În urma întalnirii avem o relatie personala. „Cine este Isus pentru tine?“ „Este Mantuitorul meu“. Aceasta este diferenta dintre personal si impersonal. Odata am întrebat pe cineva: „Crezi ca exista rai sau iad?“ Mi-a raspuns: „Categoric nu!“ Atunci am mai pus o întrebare, coborand de la minte spre inima: „Daca muriti, unde mergeti?“ Atunci a raspuns: „În rai“. Mergand de la minte spre inima, lucrurile se schimba si daca ei spun ca vor merge în rai, atunci îi întrebati: „Dar pentru ce va va primi Dumnezeu în rai?“ Pentru ca, în afara de cazul ca este o persoana nascuta din nou, raspunsul pe care-l va da îl va duce în încurcatura mai

tarziu.

Si acum iata o întrebare la care este foarte greu sa dai un raspuns evaziv. „Daca ceea ce credeti nu este adevarat, ati dori sa aflati adevarul?“ Cele doua raspunsuri posibile sunt „da“ sau „nu“ si nu trebuie sa fii un savant pentru a raspunde. Va spun ceva care va va surprinde. Daca va raspunde „da“, este evident ca trebuie sa continuati cu etapa a doua. Daca raspunsul este „nu“, pot sa va marturisesc de mii de ori am pus aceasta întrebare si niciodata nu am avut un „nu“ hotarat. Daca totusi se întampla sa raspunda „nu“, atunci va opriti. Este o greseala sa luam raspunsurile rele pe care le-am primit cand am încercat sa-L marturisim cuiva pe Domnul Isus si sa le aruncam celuilalt. Succesul este a-ti marturisi credinta; nu tine de a aduce pe cineva la Domnul.

„Daca ar fi sa muriti acum, unde ati merge?“ „Aceasta este cea mai importanta întrebare pe care mi-a pus-o cineva“. Exista atat de multe situatii cand oamenii au auzit Evanghelia, dar nu au fost direct confruntati cu ea. Sa nu scapam ocaziile pe care Dumnezeu ni le ofera în anumite momente fara ca noi sa le fi prevazut! Sa ne gandim la cateva întrebari pe care sa le punem. Ele vor fi ca furculita cu care se încearca friptura pentru a vedea daca este gata. Sa fim atenti pentru a deslusi daca Domnul a pregatit ceva pentru momentul în care ne aflam. Astfel putem ajunge la momente care sa produca întoarcerea la Dumnezeu. Dar nu-i un esec daca nu se întampla nimic, din vreme ce semanam samanta traind pentru Domnul Hristos; nu suntem responsabili de întoarcerea la Dumnezeu. Nicaieri nu citim ca „nimeni nu vine la Domnul Isus daca nu-l atragem noi“. Nu, ci „nimeni nu poate veni la Domnul Isus daca nu-l atrage Tatal“ (Ioan 6.44). Pe tot parcursul vietii nu exista conversatie pe care sa nu o puteti întoarce spre evanghelizare.

De exemplu, vorbind cu o mama, o întrebati: „Care este cea mai mare valoare pe care doriti sa o aprecieze copiii dumneavoastra?” Ea ar putea spune: „Educatia sau cinstea ...“ Atunci îi spuneti: „Da, este important, dar daca mori, unde mergi?“ În orice conversatie cu cineva puteti introduce o astfel de întrebare. Doriti ceva care sa va responsabilizeze mai mult? Priviti la persoana de langa voi si spuneti-va: „Sa nu treaca zilele fara sa-i vorbesc ceva despre Domnul Isus“. Telul vietii noastre sa fie sa prezentam Cuvantul lui Dumnezeu; la aceasta sa conduca întrebarile pe care le punem oamenilor. Si înca o sugestie: cand marturisiti, sa nu luati artileria grea! Toti avem strangerile si studiile biblice. Ganditi-va la sarmanul pagan. Si eu am un trecut greu si, daca din dragoste ar fi sa-mi vorbiti despre credinta si mi-ati pune înainte toate acestea, atunci as fi foarte deranjat.

Înca un aspect: necredinciosul crede ca te-a prins cand vede ca scoti Biblia. Întai i-ai pus cateva întrebari, apoi scoti Biblia si atunci el vine cu obiectii. Sa nu va tulburati din cauza obiectiilor acestora, pentru ca de obicei dispar repede. Alt tip de raspuns pe care îl puteti auzi este acesta: „Sunt multe traduceri ale Scripturii“. Si spunandu-va aceasta sunt convinsi ca v-au prins. Iata raspunsul: „Da, dar toate spun acelasi lucru. Sa vedem Romani 3.23“. Si aceasta-i tot.

Doresc sa-i încurajez si pe cei care întalnesc oameni mai sceptici. De doua mii de ani oamenii cerceteaza aceasta carte, unii pentru a demonstra ca este adevarata, altii pentru a demonstra ca este falsa! Nimeni nu a putut demonstra ca este falsa. Cuvantul lui Dumnezeu este adevarat. Nu putem lua adevarul partial, numai pentru ca o parte convine si alta nu!

Dar cum putem apara aceasta? Amintiti-va ca scopul întrebarilor este de a ajunge la Biblie. Deci cum puteti folosi Cuvantul lui Dumnezeu fara disputa? Gasim doua cuvinte cheie: 1) auzire – Romani 10.17: „credinta este din auzire“; 2) întrebare – Luca 10.26: Domnul Isus, vorbind cu un învatator al legii, l-a întrebat: „Ce este scris în lege? Cum citesti?“ Astazi noi am spune: „Citeste cu voce tare Romani 3.23. Ce-ti spune tie aceasta?“ „Spune ca toti suntem pacatosi“. Cel cu care am vorbit nu ne poate contrazice si nu poate spune ca este o interpretare a noastra, pentru ca nu am facut altceva decat sa deschidem o alta pagina din Biblie, iar lucrarea de convingere o face Duhul Sfant. Scopul nostru este numai sa nu-L împiedicam pe Dumnezeu. Nu este nimic complicat, ci tot ce avem de facut este sa-i punem pe oameni în fata Cuvantului lui Dumnezeu pentru ca Duhul Sfant sa-i convinga.

Alt verset este Ioan 3.3: „Adevarat, adevarat îti spun: Daca cineva nu este nascut din nou, nu poate vedea Împaratia lui Dumnezeu“.

Al patrulea este Ioan 14.6: „Eu sunt calea si adevarul si viata. Nimeni nu vine la Tatal decat prin Mine“. Va marturisesc, de obicei trec de la Romani 6.23 la Ioan 3.3, spunandu-i persoanei: „Poate ca te întrebi cum poti ajunge sa ai o relatie personala cu Domnul Isus“. Daca privim la Ioan 3.3, îl vedem pe Nicodim, om ultrareligios, care în fata raspunsului pe care i l-a dat Domnul Isus a dat înapoi, spunand: „Cum poate un om sa se nasca, fiind batran?“ Întelegand ca nici persoana cu care am a face nu pricepe nimic, ca si Nicodim, nu-l voi întreba «ce-ti spune tie aceasta», ci voi pune întrebarea: „De ce a venit Domnul Isus sa moara?“ Acesta poate raspunde: „A venit sa moara pentru pacat sau ca sa ne mantuiasca ...“, pentru ca majoritatea oamenilor au un raspuns sau o oarecare cunostinta. De obicei îmi iau pixul si spun: „Cand a fost suit pe cruce, Domnul Isus a luat pacatele mele si ale întregii lumi si a murit, iar mai înainte ati citit ca darul lui Dumnezeu este viata eterna“. Si acum legatura: „Pixul meu este într-un fel ca darul lui Dumnezeu; si daca va ofer singurul meu pix bun si îl doriti, atunci ce ati face? L-ati primi?“ Majoritatea oamenilor carora le-am oferit pixul, cam 70% nu l-au primit imediat, ci prima lor reactie a fost sa-mi multumeasca. Atunci nu am reactionat în nici un fel: numai le-am întins pixul si am fost atent la ce au spus: „Trebuie sa-l platesc?“ Si nu i-am ajutat, ci numai le-am tinut întins pixul. Ei vor trebui sa-l primeasca si, în momentul în care vor spune ca îl accepta, le voi pune pixul în mana: „Vedeti, crucea nu devine darul lui Dumnezeu pentru mine cand nu îl primesc“. Daca priviti la fata lor în acel moment, veti vedea o scanteie în ochii lor.

Din acest moment mergem la Ioan 14.6. Le spunem sa citeasca versetul, apoi îi întrebam: „Vezi o cale care duce în cer?“ Am întalnit oameni care au spus hotarat „nu“. Si stiti de ce au ajuns sa fie nelinistiti? Pentru ca ceea ce au citit a ajuns sa devina adevarul lor, iar voi i-ati pus o întrebare cu un raspuns atat de evident, încat îi irita. Este atat de eliberator sa iei aceste raspunsuri. Dumnezeu începe sa-i miste pe oameni prin Cuvantul Sau.

Mergem la Romani 10.9-12: „daca vei marturisi cu gura ta pe Isus ca Domn si vei crede în inima ta ca Dumnezeu L-a înviat dintre morti, vei fi mantuit. Deoarece cu inima se crede spre dreptate si cu gura se marturiseste spre mantuire, pentru ca Scriptura spune: «Oricine crede în El nu va fi dat de rusine». Pentru ca nu este deosebire între iudeu si grec; pentru ca acelasi Domn al tuturor este bogat fata de toti care-L cheama“. Este bine sa le spuneti aici: „Citeste înca o data“. Este un principiu minunat si simplu acest „citeste înca o data“. Iata cum se aplica. Ori de cate ori cineva nu întelege Scriptura sau are ceva neclar si este încurcat, niciodata sa nu-i spuneti „nu“, pentru ca aceasta duce la cearta, ci spuneti-i „te rog, mai citeste o data“.

Iata o ilustratie. Am vazut un om care arata ca o ruina si care pe deasupra era în lacrimi. Ne-am asezat langa un stejar mare si i-am pus Biblia în mana si întorceam paginile asa cum v-am spus mai înainte. „Te rog, citeste cu voce tare. Ce-ti spune tie aceasta?“ Am ajuns la Romani 10 si daca priviti la v.11 si 13 gasiti o dubla promisiune minunata: „Oricine va chema Numele Domnului va fi mantuit“. Dar Dumnezeu spune

aceasta de doua ori. Am ajuns la acest verset si el l-a citit cu voce tare, dupa care l-am întrebat: „Ce-ti spune tie aceasta?“ În acel moment, din el a rasunat o alta voce si a spus: „Nu-l pot mantui pe acesta“. Ce credeti ca i-am spus? „Mai citeste o data“. Nu era sa ma lupt eu, ci Dumnezeu sa-Si apere Cuvantul si Duhul Sfant sa lucreze, din vreme ce Dumnezeul atotputernic poate sa-Si apere Cuvantul. El a citit cu voce tare si din nou l-am întrebat: „Ce-ti spune tie aceasta?“ Duhul demonic a devenit si mai rau si a spus: „Nu-l poate mantui pe acesta si pe nimeni altul“. Ce credeti ca am spus? „Mai citeste o data“. Si am facut aceasta de mai multe ori si în final Cuvantul lui Dumnezeu a biruit. S-a aplecat si a plans. Si este o mare diferenta între un plans al unui barbat si un plans cu suspine. El suspina din adancul inimii. Era zdrobit. Si tot suspinand si-a ridicat mainile si a strigat: „Laudat fie Domnul!“ Si tot asa de mai multe ori, plangea si striga: „Laudat fie Domnul!“ Acesta este scopul nostru: sa recurgem la Cuvantul lui Dumnezeu pentru ca oamenii sa fie patrunsi de Cuvant. Ori de cate ori cineva nu întelege un verset, spuneti-i: „Te rog, mai citeste o data“.

Orice pasaj din Cuvantul lui Dumnezeu are putere de convingere. Este puterea Cuvantului, nu numai a versetului. Acum vom testa cateva principii întorcand pagina la Apocalipsa 3.20: „Iata, Eu stau la usa si bat; daca va auzi cineva glasul Meu si va deschide usa, voi intra la el si voi cina cu el, si el cu Mine“. Ce este aceasta pentru mine? Înseamna ca Isus deschide usa si inima? Nu totusi! Citeste din nou. Vedeti, trebuie ca voi sa deschideti usa, pentru ca Domnul Isus este oaspetele perfect care nu vine neinvitat. „Mai citeste o data“.

Acum ajungem la ceva de care crestinii par sa se teama cel mai mult, ceea ce as numi încheiere, prin care chiar le cerem sa se hotarasca. Deseori sunteti foarte îngrijorati, dar sa stiti ca aceasta este în întregime lucrarea lui Dumnezeu. Puteti marturisi Evanghelia în nu mai mult de 30 de secunde. Iata un exemplu: În urma cu 7 ani, o masina era intrata într-un copac; ghearele hidraulice desfaceau caroseria pentru a scoate un tanar de 17 ani. Baiatul a fost pus pe brancarda cu o multime de tuburi si am avut numai 30 de secunde pentru a-i vesti Evanghelia. El nu putea vorbi, decat sa mormaie un pic. Am trecut prin multime si în genunchi la urechea lui îl întrebam: „Ce faci? Esti un pacatos. Vrei sa spui da? Vrei iertarea pentru pacatele tale? Crezi ca Domnul Isus a murit pentru tine si a înviat? Vrei sa te predai Domnului Hristos? Esti gata sa-L inviti în inima si în viata ta?“ Evanghelia este atat de simpla, încat nu a fost necesar mai mult de 16 secunde pentru a o vesti. Ce realitate cutremuratoare: a doua zi baiatul acesta era mort!

Dumnezeu l-a iubit atat de mult, încat i-a dat o ocazie în ultimul moment pentru a-L primi pe Fiul Sau. Si, daca L-a primit, el umbla pe strazi de aur cu El. Este un aspect minunat în aceasta întamplare.

Acum ajungem la ultimele doua cuvinte cheie: „Tacere si rugaciune“. Iata principiul: Dupa întrebarea: „Esti gata sa-L primesti pe Domnul Isus Hristos în viata ta si în inima ta?“, ramai tacut. Taci si roaga-te, pentru ca aceasta este cea mai importanta întrebare pusa unei persoane în viata si nu este bine sa stai în calea lui Dumnezeu. Pentru ei, 15 secunde de tacere pot parea trei minute. Cuvantul lucreaza, Duhul Sfant lucreaza, oamenii pe care-i cunoasteti mijlocesc în rugaciune, îngerii privesc din cer. Deci ramaneti în tacere, rugati-va si nu spuneti un cuvant pana nu raspund ei. La aceasta întrebare exista doua raspunsuri posibile: „da” sau „nu“. Daca raspund din inima „da“, sunt mantuiti. Atunci spuneti împreuna rugaciunea pacatosului. Întrebati de ce? Raspunsul poate fi foarte sincer sau poate fi un mecanism defensiv de suprafata. Este greu de trecut un „de ce?“ „De ce nu esti gata?“ „Potrivit cu Cuvantul lui Dumnezeu, unde vei merge?“ Nu întrebati daca ei cred, ci ce spune Cuvantul lui Dumnezeu.

Poate primiti raspunsul: „Sunt prea pacatos. Ce-i veti spune? Romani 10: „Oricine cheama Numele Domnului va fi mantuit“. Credeti ca aceasta îi include si pe ucigasi? Da! Nu exista nici un pacat pe care Dumnezeu nu doreste sa-l ierte, daca cineva se întoarce la El. Dar deseori oamenii spun: „Nu cred ca ma poate ierta”. „De ce?“ „Sunt un pacatos prea mare“. „De ce?“ „Pentru ca am facut lucruri oribile“. Amintiti-le ce este scris în Cuvantul lui Dumnezeu. Folositi Cuvantul lui Dumnezeu de fiecare data cand puteti.

Alte obiectii ale oamenilor? Nu cred ca Biblia este adevarata. Si deseori se întampla sa treaca în ofensiva, dar cand este sa se exprime în cuvinte, frazele lor sunt fara sens chiar si pentru ei.

Alte motive? „Familia mea va crede ca am înnebunit, prietenii mei de asemenea vor spune ca sunt ratacit“. Probabil ca asa este. Dar de ce va creeaza aceasta probleme? Aveti multi prieteni si va temeti ce vor gandi? Nu va pot garanta ce vor gandi, dar daca va întoarceti la Domnul Hristos, vor vedea o schimbare si daca chiar va sunt prieteni, nu va vor parasi. Daca nu va sunt prieteni, va vor parasi. Deci aceasta va fi si un test pentru prietenie. În plus, sper sa le spuneti si lor ce gandeste Domnul Isus despre ei.

Iata ce mi-a raspuns un prieten pe cand aveam o conversatie despre Dumnezeu: „dar mama mea?“ Dinamica lui ne pare straina. Milionar, în varsta de 40 de ani, ajunge deodata sa fie preocupat de mama lui. Pentru mine a fost un moment deosebit. „Care este problema cu mama ta?“ „Ea are religia ei la care tine foarte mult si ma poate renega“. Mi-am amintit atunci de versetul de la Matei 10.37: „Cine iubeste pe tata sau pe mama mai mult decat pe Mine nu este vrednic de Mine“. Avem o mare libertate sa punem întrebari. Domnul facea asa tot timpul. Fie ca împartiti tractate sau coaceti paine sau mergeti undeva si dati hrana saracilor, faceti ceea ce va cheama Dumnezeu în particular sa faceti. Ceea ce doresc sa va amintiti este ca nu puteti esua. Succesul înseamna a-ti marturisi credinta si a-ti trai viata pentru Domnul Hristos si nu are de-a face cu a aduce pe cineva la Domnul.

Versetul meu preferat este Filimon 6: „comuniunea ta în credinta“. Aceasta este rugaciunea mea pentru toti cei care ati citit si care ati hotarat sa nu ramaneti în tacere, care sunteti convinsi de solemnitatea cuvintelor Domnului Isus: „Mergeti si faceti ucenici“ (Matei 28.19). Pentru a deveni ucenic, cineva trebuie sa înceapa primindu-L pe Domnul Hristos. Apoi urmeaza responsabilitatea de a creste în Cuvantul lui Dumnezeu si în partasie în trupul Domnului Hristos, hraniti si închinandu-se în biserica. Pentru ca Dumnezeu ne-a ales, pe cei ca noi, pentru împlinirea marii misiuni. Dumnezeu sa va binecuvanteze pe toti, continuand lucrarea pe care o faceti, fiecare în ceea ce i-a fost încredintat în mod personal. Amintiti-va ca Dumnezeu nu doreste oameni de succes, ci ascultatori.

clickbible.org